

---

===== İslamcılık =====

:date: 2014-11-23 03:41:51 +0200

.. :Date: <11979 - Tue 07:59>

Bugünlerde itibardan düştüğü, belki de Türkçe'deki *cı* ekinin pek de aranan anlama gelmediği anlaşıldığı, için raftan kalkmaya yüz tutmuş fikriyat. İslamcılık deyince pek çok tonu mevcut, elbette, ancak ortak noktaları sloganvari duruşları olduğu için sanırım, hepsi bana aynı geliyor.

İslamcı değilim, kendimi öyle *hissetmiyorum*, İslamcılığın kötü olduğunu düşündüğümünden değil, sadece kağıt üzerinde tarif olarak lezzetli durduğu halde, pişirip sofraya getireni görmediğimden. İşe *her şey Kitapta var* diye başlayınca, üç beş adım sonra işin içinden çıkamıyorsunuz, çünkü aslında *her şey* Kitapta yok, araları kendimiz doldurmak zorundayız ve bunu yapan hemen herkes söylediklerinin aslında Kitapta olduğunu, Kitabın maksadının kendi sözlerini desteklemek olduğunu iddia ediyor.

Şahsen bu yanlıştın ne kadar konforlu bir yanlış olduğunu tecrübe ettim. Ancak mesele bu konfordan çok, bu alışkanlığın insanda yarattığı düşünce tembelliği. İslamcılık deyince anladığım da, çok defa, *çözülmüş problemleri didik eden* ve onları çözümsüz hale getiren ama gerçek problemlere asla bulaşmayan bir düşünce silsilesi.

Gerçek problemlerden kastım, *bilimin doğruluğu* gibi, *makine zekası* gibi, *mülkiyet* gibi meseleler. Bunlar hakkında *umurumuzda değil* ile *İslam'a aykırı görünen her şey Yahudi komplosudur* arasında fikirler mevcut; haşa *mülkiyet* üzerinde *mülk Allah'ındır* gibi sloganlar da var ama hayır, başı sonu belli bir fikir olarak, hem *İslamcı*, hem bu konularda yeni sözler söyleyebilecek kimse yok.

Bu sebeple İslamcıların pek çoğu en yaratıcı çözümlemelerini *dünyaya nasıl entegre olabiliriz* konusunda üretiyor; *nasıl olur da tesettürü ilga ederiz*, *nasıl olur da homoseksüel davranışı mübahlaştırırız*, *nasıl olur da liberal anlayışı hakim kılarız* gibi konularda konuşuyor. Çünkü bu konularda çözümlemeler yapmak, *Batı böyle*, *Batı bizden daha iyi durumda*, *o halde Batı'nın yaptığını yapalım* gibi üç adımlık akıl yürütmelerle mümkün. Takdir edersiniz ki bunlar da kolay, /falanca kelime, filanca anlama da geliyor olabilir, o halde aslında geleneğin iddia ettiği gibi değil, aynen Batılıların yaptığı gibi/ falan. Ancak söylediklerinin ne Batılı tarafından ciddiye alınacak bir tarafı var, çünkü haklı olarak *biz bu filmi gördük* diyeceklerdir, ne de Müslümanların Batıdan farklı bir hayat tarzını yaşayabilmelerine yol açıyor. Algıladığım kadarıyla tek yaptığı *işittik ve elimizden geldiğince kıvırmaya çalıştık* demek.

Bunları söyleyenlerin hepsinin kendini *İslamcı* kabul etmediğinin farkındayım, yine de *hastalık* aynı hastalık. Eğer bütün meselelerin bir kitapta çözüldüğünü ve doğru düşünce, doğru tefsir, doğru fiil gibi konularda *her şeyi* kitapta bulabileceğinizi düşünüyorsanız, düşünceniz de Kitapta varolan konulara mahsus hale geliyor. Bu da bir noktadan sonra aynı konuları tekrar etmek demek.

Kitab-ı Merhum'u *hakikati işaret eden parmak* olarak okumak taraftarıyım, *hakikatin kendisi* olarak değil. Her hükmü başımın üstünde, mamafih *bütün iyilerin ve bütün kötülerin* Kitapta olduğunu düşün-

---

müyorum, Allah'ın üzerimizdeki düşünme, öğrenme, amel etme vazifesini kaldırıp, bizlere bir *kullanma kılavuzu* indirdiğini de.